Зоря страшного дня поймає верховини;
Все прокидається; в розбурханій ріці
На водопої вже нумідські верхівці,
І поклик сурмачів зловісним зойком лине.

Даремно Треббія несамовито рине;
Перечить Сціпіон, відраджують жерці,
І б'є холодний дощ. "Вложити топірці!" —
Семпроніїв наказ триває без одміни.

В небесній заграві, міняючись щомить,
Інсубрів селище на обрії горить,
І чути рик слона з навітряного краю.

А хижий Ганнібал добувся до застав
І потай з-під моста уважно наслухає
До тупоту когорт і легкокінних лав.